

РЕШЕНИЕ

№ 2089

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5294** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221717008138-091-001 от 29.10.2018 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията, и Л. Д. П. – ръководител на ревизията, потвърдена с Решение № 266/13.02.2019 година на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите относно отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 133 317,60 лв. по фактура №[ЕГН]/28.02.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] и фактура №111/31.03.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], и са начислени лихви в размер на 21 986,38 лв. РА се оспорва като неправилен и незаконосъобразен. Жалбоподателят счита, че ревизиращите органи са допуснали съществени нарушения при преценка на доказателствата и при приложение на закона. В тази връзка посочва, че не са изяснени всички релевантни факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане. По тези съображения оспорващият моли съда РА да бъде отменен. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание представител на жалбоподателя не се явява.

Ответникът - директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ , чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли същата да бъде отхвърлена, а по съществуващото на спора поддържа мотивите, изложени в потвърдителното Решение на ОДОП.

От фактическа страна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221717008138-020-001/22.11.2017 г., връчена на 07.12.2017 г., изменена със ЗВР №Р-22221717008138-020-002/06.03.2018 г., издадени от Т. И. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., Заповед за спиране №Р-22221717008138-023-001/03.05.2018 г., Заповед за възобновяване №Р-22221717008138-143-001/07.08.2018 г. и ЗВР №Р-22221717008138-020-003/10.08.2018 г., издадени от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. и Заповед №РД-01-728 от 02.05.2018 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.01.2017 г. до 30.09.2017 г. Срокът за извършване на ревизията е до 13.08.2018 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД №Р-22221717008138-092-001/21.09.2018 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, е подадено писмено възражение срещу издадения РД. Същото е обсъдено в мотивите на акта и е преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221717008138-091-001 от 29.10.2018 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Л. Д. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 27.11.2018 г.

След обжалване и в срока на същото е потвърден с Решение № 266/13.02.2019 година на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите относно отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 133 317,60 лв. по фактура №[ЕГН]/28.02.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] и фактура №111/31.03.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], и са начислени лихви в размер на 21 986,38 лв. от така постановеното решение, жалбоподателят е оспорил РА по съдебен ред в потвърдената от административния орган част с жалба, подадена чрез същия на 27.07.2016г.

В хода на съдебното производство е представена пълната административна преписка. В настоящото съдебно производство, на страните е указано, ч на основание чл.171, ал.4 от АПК, във вр. с чл.154, ал.1 от ГПК и §2 от ДР на ДОПК, че следва да докаже осъществяването на фактите, твърдени в жалбата, от които черпи изгодни правни последици.

На ответника е указано, на основание чл.226, ал.1 от АПК, във връзка с чл.171, ал.4 от АПК и §2 от ДР на ДОПК, че носи доказателствената тежест за валидността на РА.

При така установената фактическа обстановка, съдът осъществявайки пълна служебна проверка на валидността и законосъобразността на оспорвания РА съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК вр. § 2 от ДОПК, намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от ревизираното лице, до компетентния съд, след изчерпване на процедурата по

административното оспорване на РА. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните мотиви:

В настоящото производство и съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

След служебно извършена проверка съдът установи, че обжалваният ревизионен акт е валиден административен акт, издаден след провеждане на ревизия, възложена от надлежно оправомощен административен орган, в срока, определен от него. РА е издаден от компетентните органи - възложителя на ревизията и ръководителя на същата, и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Подписан е и от двамата ОП с квалифициран електронен подпис, валидни към момента на подписването на РА. Спазени са сроковете за извършване на ревизията и издаване на РД по чл. 114, ал. 2 и чл. 117, ал. 1 от ДОПК. РА съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 120 от ДОПК, вкл. подписи на издателите му, поради което не страда от пороци във формата. Ревизионният акт съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му, т.е. мотиви. Не е обсъждано възражение срещу ревизионния доклад, т.к. такова не е подадено.

На следващо място, съдът не намира да са допуснати съществени нарушения на ревизионните правила, в това число на принципите и разпоредбите относно доказването, вкл. събирането и преценката на доказателствените средства, както и такива гарантиращи правото на защита на РЛ. В хода на ревизионното производство приходната администрация е предприела разписани от закона процесуални действия и е събрала годни, допустими и относими доказателства, необходими за определяне на основата за облагане с данъци според обхвата на възложената ревизия. Доколко направените изводи, от тези иначе събрани доказателства, са правилни, е въпрос по съществуването на спора.

Накрая, ревизионният акт съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му, т.е. мотиви, поради което същият е обоснован от фактическа и правна страна по смисъла на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, в процесуален аспект.

Решението на ДОДОП № 266/13.02.2019г., с което е потвърден в обжалваната част оспореният в настоящото производство РА е издадено от Н. К. К. - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, поради което същото е валиден акт, който макар да не е предмет на делото е предпоставка за съдебния контрол на РА. След преценка на констатациите в обжалвания ревизионен акт, становищата на страните и представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното, по отношение на материалната законосъобразност на РА, в обжалваната част:

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта, в която на дружеството е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 133 317,60 лв. по фактура №[ЕГН]/28.02.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] и фактура №111/31.03.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], и са начислени лихви в размер на 21 986,38 лв.

За да стигне до този правен извод, органа по приходите е констатирал, че в м. 02.2017 г. [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 132

817,60 лв. по фактура №[ЕГН]/28.02.2017 г., издадена от [фирма].

В м. 03.2017 г. е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 500,00 лв. по фактура №111/31.03.2017 г., издадена от [фирма].

На основание чл. 45 от ДОПК, на посочените дружества са извършени насрещни проверки, приключили с Протокол за извършване на насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221418032188-141-001/22.08.2018 г. и №П-22220218032178-141-001/22.08.2018 г. За целите на проверките са изготвени ИПДПОЗЛ, връчени на дружествата по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. Документи не са представени.

След справка в информационната система на НАП е установено, че в периода на издаване на процесната фактура [фирма] е разполагало с едно лице, наето по трудови правоотношения, на длъжност технически секретар. [фирма] също е разполагало само с едно лице, наето по трудови правоотношения, на длъжност мениджър проучване на пазари. Не са налице данни за притежавани от дружествата ДМА и фискални устройства.

В хода на извършена проверка, приключила с Протокол № П-22221717139287-073-001/27.10.2017 г., по отношение на доставката от [фирма], ревизираното лице е представило копие на процесната фактура с предмет на доставката съгласно борсов договор от 28.02.2017 г. Представен е и Борсов договор от 28.02.2017 г. за покупко – продажба на стоки, чрез посредничество на членове на [фирма], сключен между [фирма], представляващ купувач [фирма], и [фирма]. От съдържанието на договора е установено, че се касае за доставка на стоки - суров бадем и сурово кашу. Цените са определени на 377,499 лв. за кашон бадем и 394,251 лв. за кашон кашу. В приложена към борсовия договор спецификация е посочено, че предаването на стоката ще се извърши в срок от 3 дни след подписването на договора, удостоверено със складов запис. Такъв не е представен. Не са представени и доказателства, удостоверяващи разплащане по фактурите, както и такива за транспортирането на стоката и за нейния произход.

По отношение на доставката от [фирма], от страна на ревизираното лице не са представени никакви доказателства, вкл. и фактурата.

В резултат на установената фактическа обстановка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, и във връзка с чл. 6/9 и чл. 25 от ЗДДС, на [фирма] е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 133 317,58 лв. по процесните фактури, издадени от [фирма] и [фирма].

Във връзка с проверка от страна на съда на законосъобразността на ДРА в оспорената част касаеща двете фактури е изследвана документалната обосновааност на всяка от издадените фактури, като съдът е проследил механизма на доставките чрез съотнасянето на наличните по делото приемо-предавателни протоколи, складови разписки и договори към кои доставчици и по кои фактури са относими, които за по-голяма прегледност са обобщени в следващите таблици. При това проследяване се установи, че доставчици на дружеството жалбоподател по двете фактури са:

ДОСТАВЧИЦИ НА [фирма]					
№ ф-ра	Дата	Контрагент	Предмет на доставката	ДО	ДДС
[ЕГН]	28.02.201	Б. брокеридж Е.	доставка на	664087.90	132817.58

	7		стоки/услуги				
111	31.03.2017	О. брокеридж Е.	товарен а-л Пежо 3008	2500.00	500.00	3000.00	20
			Общо	666587.90	133317.58	799905.48	
СЪПРОВОДИТЕЛНИ ДОКУМЕНТИ							
към ф-ра №	Дата	Контрагент	Договор/дата				
[ЕГН]	28.02.2017	Б. брокеридж Е.	договор от 28.02.2017 г. м/у "О. брокеридж", пре				
[ЕГН]	28.02.2017	Б. брокеридж Е.	договор за цесия от 14.07.2017 г. между [фирма] и				
111	31.03.2017	О. брокеридж Е.	договор за покупко-продажба на МПС от 05.02.2016 г. на "П. транс сол"				

ДОСТАВЧИЦИ НА [фирма]					
№ ф-ра	Дата	Контрагент	Предмет на доставката	ДО	ДДС
[ЕГН]	28.02.2017	С. Е.	стоки по договор	539819.28	107963.86
[ЕГН]	23.02.2017	А. Т.	стоки по договор	76949.85	15389.97
			Общо	616769.13	123353.83

От събраните писмени доказателства в хода на съдебното производство съдът приема за установено и обстоятелството, че видно от приложената към борсовия договор Спецификация към борсов договор от 28,02,2017г., находяща се на л.9 от делото следва, че предаването на стоката ще се извърши в срок от 3 дни след подписване на договора, удостоверено със складов запис. Следователно за това е следвало да бъде изготвен документ – складова записка, приемо – предавателен протокол или др.подобни, които да удостоверят предаването на стоката. По делото не беше представен от страна на оспорващото дружество такъв документ, нито такъв има данни да е представян в хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя или неговия доставчик Б. Б. Е.. Това от своя страна е достатъчно като основание да се приеме, че извода за необоснованост на доставката от страна на приходния орган е верен и се възприема като такъв и от съда. В полза на този извод е и обстоятелството, че във връзка с назначената съдебно-счетоводна експертиза не се установи осчетоводено ли е и по какъв начин, получаването на доставките от доставчиците на жалбоподателя за данъчните периоди, предмет на ревизионния акт, извършени ли са и осчетоводени ли са плащания по доставките, кога и в какъв размер? Получените при доставките стоки използват ли се за последващи доставки в извършваната от жалбоподателя търговска дейност, отчетени ли са приходи от продажбите на същите стоки? За тези обстоятелства независимо от проявената от

страна на съда активност с оглед процесуалните задължения за това не са установени. Не са открити от страна на експертизата и доказателства за платени суми по двете процесни фактури. Действително на л.24 от делото се намира приложено Уведомление от Б. Б. Е. до П. Транс С. Е. от дата 15,07,2017г., с което представляващия на жалбоподателя е уведомен, че съгласно Договор за продажба на вземане от 14,07,2017г., Б. Б. Е. е продало вемането си към П. сол Транс Е. в размер на 796 905,46лв., възникнало на основание Фактура No [ЕГН]/28,02,2017г. Със същото уведомяват П. С. Транс Е. следва да изпълни задълженията си в гореописания размер на новия кредитор Г. Б. С. Л., дружество, учредено по законодателството на щат Д., САЩ с адре на регистрация Н.М. С. No 1220, ап.606, уилмингтън, област Нью К., Д. 19801, представлявано от А. Г. П.. Следва обаче да се посочи, че извън това уведомление не се ангажираха доказателства за връчване на гореописаното уведомление за продажба на вземане, поради което и същото следва да се приеме, че не е породило своя правен ефект.

С оглед пълно и обективно разкриване на истината по процесните фактури за които е отказан данъчен кредит , съдът е изследвал и въпроса свързан с последващата реализация на стоките/услугите. Предвид характера на предмета на процесните сделки, а именно :

ДОСТАВЧИЦИ НА [фирма]			
№ ф-ра	Дата	Контрагент	Предм
[ЕГН]	28.02.2017	Б. брокеридж Е.	достави
111	31.03.2017	О. брокеридж Е.	товарен

Видно от Спецификация към борсов договор от 28,02,2017г., находяща се на л.9 от делото следва, че точният предмет на процесната сделка по фактура [ЕГН]/28,02,2017г. е :

наименование на стоката	количество	единична цена без ДДС в лева	обща ст-ст без ДДС в лева
бадем суров 22.68кг.	1046 броя кашони	337.499	353023.84
кашу сурово 22.68кг.	789 броя кашони	394.251	311064.04
общо :			664087.88
начислен ДДС :			132817.58

обща ст-ст с начислен ДДС:			796905.46
----------------------------	--	--	------------------

В хода на ревизионното производство проверяващите в обжалваното Решение 266/13,02,2019 на стр.35 от делото, представляваща стр.5 от Решението са посочили, че в дневниците за продажби на П. Транс С. Е. за периодите от м.02,2017 до м.12,2018г. не са налице отразени фактури за продажба на стоки. В същото време в хода на ревизионното производство не са представени доказателства, нито е дало обяснения, че стоките са налични и къде се съхраняват.

Относно закупеният автомобил Пежо по процесна фактура № 111/31,03,2017г. от О. Б. Е. констатациите на проверяващите, че няма данни актива да е наличен. Във връзка с констатациите на вещото лице по делото и оспорването направено от страна на ответника, съдът е допуснал събиране на писмени доказателства от трето неучастващо по делото лице - КАТ Пътна полиция С.. Видно от същите процесния автомобил за който е издадена фактура е бил предмет на покупко продажба една година преди издаване на фактурата, а именно придобит на 05.02.2016г., а фактурата за него е издадена на 31.03.2017г. Всичко изложено до тук обосновава правилност в изводите на приходната администрация относно необосноваността на доставките по процесните две фактури. Изложеното мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

На основание чл. 161, ал.1, изреч. последно от ДОПК на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, за всяка инстанция. Дължимото юрисконсулско възнаграждение възлиза на 1 419 лева.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221717008138-091-001 от 29.10.2018 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията, и Л. Д. П. – ръководител на ревизията, потвърдена с Решение № 266/13.02.2019 година на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите относно отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 133 317,60 лв. по фактура №[ЕГН]/28.02.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] и фактура №111/31.03.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], и са начислени лихви в размер на 21 986,38 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 419 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с касационна жалба в четиринадесет дневен срок.

СЪДИЯ: